

**CATÀLEG DE MASIES I
CASES RURALS**

POUM

SANT VICENÇ DE TORELLÓ

APROVACIÓ PROVISIONAL

2016

INDEX

INTRODUCCIÓ	2
MEMÒRIA.....	3
1. MEMÒRIA JUSTIFICATIVA.....	3
2 MEMÒRIA AMBIENTAL	6
La situació geogràfica	7
Les aigües	7
La vegetació.....	8
La fauna	8
El Sistema Hidrològic	9
Les zones de protecció d'hàbitats naturals de flora i fauna silvestre (HFNNS).	10
FITXES MASIES I CASES RURALS.....	12
FITXES INVENTARI HABITATGES RURALS	<i>¡Error! Marcador no definido.</i>

Abreviacions :

TRLU	Decret Legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme i les modificacions introduïdes per la Llei 3/2012 del 22 de febrer
RLU	Decret legislatiu 305/2006, Reglament de la Llei d'urbanisme
LPCC	Llei 9/1993, de 30 de setembre, de Patrimoni Cultural Català
LPHE	"Ley del patrimonio histórico español" 16/1985

INTRODUCCIÓ

La preservació del sòl no urbanitzable i els seus valors és un dels trets més rellevants de la regulació urbanística a Catalunya. La Llei d'urbanisme estableix que per a la reconstrucció i rehabilitació de les masies i cases rurals que calgui recuperar i preservar, per raons arquitectòniques, històriques, paisatgístiques o socials, cal que estiguin incloses en un catàleg específic de planejament urbanístic.

Els efectes del catàleg de masies són globals: incideix en el model d'ordenació del municipi, concretant criteris sobre el foment de l'habitatge en les edificacions preexistents, evitant tant el despoblament com les noves ocupacions de sòl; conserva el paisatge; reforça l'activitat econòmica en el sòl no urbanitzable i incideix en la sostenibilitat territorial d'acord amb els principis de l'autonomia local.

D'acord amb els articles 47 i 50 del Decret 1/2010 de 3 d'agost, que desplega el Text Refós de la Llei d'Urbanisme (TRLUC) i les modificacions introduïdes per la Llei 3/2012 del 22 de febrer, atès que la Llei no predetermina detalladament el contingut del catàleg de les masies i cases rurals, es proposen una sèrie de pautes i criteris referents als aspectes a tenir en compte per garantir la rehabilitació de les masies, amb facilitat de gestió i seguretat jurídica. En aquest sentit, per fixar aquests criteris s'ha emprat el dossier editat per la Direcció General d'Urbanisme, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, de la col·lecció "Sistematització del Planejament Urbanístic" (2), que porta per títol "Directrius de contingut per al Catàleg de masies i cases rurals".

Aquest catàleg, és a la vegada complementari del catàleg de protecció del patrimoni de béns d'interès històric, arquitectònic o paisatgístic del municipi. Per no repetir els mateixos conceptes, ja que moltes de les masies incloses ho són per la seva importància patrimonial, incloem de manera resumida, en aquest catàleg de masies que ens ocupa, els condicionants de protecció arqueològica, ambiental o de riscos d'inundabilitat que afecten els edificis o el seu entorn.

A més, en qualsevol terme municipal, en l'àmbit del sòl urbanitzable, no existeixen només masies i cases rurals importants, que reuneixin condicions suficients arquitectòniques, històriques, paisatgístiques o socials, que garanteixin la seva inclusió en el catàleg, sinó altres que no les tenen, i per tant no en poden formar part. Sant Vicenç de Torelló no en són cap excepció i a més de les masies típiques, tenim en sòl rural una sèrie de cases i altres elements arquitectònics que tenen una estructura moderna, inclús a vegades no vinculades amb l'activitat agrícola-ramadera, que no poden formar part del catàleg, per la qual cosa plantejem també un Inventari que les reculli.

MEMÒRIA

1. MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

1.1. Objecte

Aquest “Catàleg de masies i cases rurals”, té per objecte identificar les masies i cases rurals susceptibles de reconstrucció o rehabilitació i justificar les raons històriques, mediambientals, paisatgístiques o socials, que en determinen la preservació i la recuperació, en el municipi de Sant Vicenç de Torelló, d’acord amb els articles 47.3 i 50 del DL 1/2010, i article 46 a 60 del seu Reglament.

El catàleg també té per objecte establir les condicions d’ús i d’ordenació de l’edificació per poder recuperar-les o preservar-les.

La resta d’edificacions que no poden estar incloses en el catàleg, però que també formen part del paisatge rural del municipi, s’inclouen en un “Inventari d’edificacions en sòl no urbanitzable”, per com a mínim tenir-les identificades, i si cal en el futur comprovar el seu estat de conservació.

1.2. RESPECTE A LA LEGISLACIÓ VIGENT, PER EDIFICIS SITUATS EN L’ENTORN RURAL

El Decret Llei 1/2010, de 3 d’agost, que desplega el Text Refós de la Llei d’Urbanisme de Catalunya, i el seu Reglament (decret 305/2006 de 18 de juliol), estableixen, respecte les masies i cases rurals el següent contingut :

- És permès en sòl no urbanitzable, reconstruir i rehabilitar les masies i cases rurals que calgui preservar i recuperar per raons arquitectòniques, històriques, paisatgístiques o socials. Les masies i les cases rurals han d’haver estat incloses pel planejament urbanístic en el catàleg, amb vista a destinar-les, a habitatge familiar, a un establiment hotel·ler, amb l’exclusió de la modalitat d’hotel-apartament, a un establiment de turisme rural, o a activitats d’educació en el lleure. Tanmateix, per a poder destinar les masies o les cases rurals a establiment hotel·ler, ha d’estar previst expressament en dit catàleg, el qual pot establir un nombre màxim de places.
- El planejament urbanístic general, o especial ha d’identificar en un catàleg específic les masies i les cases rurals susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació i justificar les raons que en determinen la preservació i la recuperació.
- Els criteris paisatgístics que determinen la inclusió de les masies i les cases rurals, en el catàleg s’han d’adequar a les determinacions que si s’escau, estableix el planejament urbanístic o sectorial per a la protecció i millorament del paisatge.
- La reconstrucció i rehabilitació del patrimoni arquitectònic rural ha de respectar el volum edificat preexistent i la composició volumètrica original prèviament determinats. Si no s’alteren les característiques originals de l’edificació, se’n pot admetre la divisió horitzontal, amb les limitacions que estableixi el planejament urbanístic, i d’acord amb la normativa reguladora de les condicions objectives d’habitabilitat.
- El POUM, en sòl no urbanitzable :

- a) Regula cadascuna de les qualificacions possibles, en coherència amb el grau de conservació i protecció pretesos.
- b) Regula els paràmetres bàsics de les edificacions admissibles.
- c) Estableix els llindars que regiran per a les construccions de l'activitat agrícola, ramadera, o en general rústica.
- d) Conté, si s'escau, el catàleg.

1.3. CONVENIÈNCIA I OPORTUNITAT

La conveniència i oportunitat del present catàleg ve donada per la necessitat d'identificar en aquest document específic les edificacions en sòl rural, que ha de donar com a resultat:

- Possibilitar la recuperació o reconstrucció de masies i cases rurals que formen del patrimoni rural històric en el municipi de Sant Vicenç de Torelló .
- Identificació de les edificacions d'acord amb el seu valor arquitectònic, mediambiental, històric, social o paisatgístic.
- Establir els criteris per a la seva rehabilitació o reconstrucció, de manera individualitzada i compatible amb les limitacions que siguin establertes pel planejament urbanístic i d'acord amb la normativa reguladora de les condicions objectives d'habitabilitat.
- Establir quins són els usos als quals es poden destinar aquestes masies i cases rurals.

1.4. CRITERIS

Els criteris que s'han utilitzar per incloure les edificacions dintre d'aquest catàleg, són:

- Que es tracti de masies tradicionals, i cases rurals, vinculades a l'activitat tradicional, de tipologia agrària.
- Que siguin construccions anteriors a 1950 (data fins la qual s'admeten les construccions per permetre l'ús de turisme rural segons la legislació sectorial).
- Que conservin, en general, una part important de la seva configuració, la tipologia volumètrica, compositiva i constructiva original, o que tot i la seva "modernitat" siguin una fita en el paisatge rural, amb trets característics que la fan imprescindible dintre de la memòria visual del terme municipal.
- Que tot i la seva transformació, tinguin elements arquitectònics rellevants des del punt de vista històric, arquitectònic o arqueològic.

1.5. MASIES I CASES RURALS INCLOSES AL CATÀLEG.

Les masies i cases rurals incloses en el catàleg són les següents :

ORDENACIÓ ALFABÈTICA

FITXA	DENOMINACIÓ
1	ROVIROLES
2	LA PALMEROLA
3	MAS FONT DE NOGUERES
4	EL VILAR
5	MAS GRAU
6	MAS ALMARIC
7	MAS EL CAMPS
8	LES PASSERES
9	CAN XICOPERA
10	VILARDELL
11	JOANET DE PUJOLS
12	EL JOLIS
13	COMANDEBÓ
14	SOT GRAN
15	VALLMAJOR
16	MOLI DEL MAS ANDREU
17	MAS MUSULL
18	EL MOLINOT
19	CAN CREUS
20	TORRE NOVELLES

FITXA	DENOMINACIÓ
19	CAN CREUS
9	CAN XICOPERA
13	COMANDEBÓ
12	EL JOLIS
18	EL MOLINOT
4	EL VILAR
11	JOANET DE PUJOLS
2	LA PALMEROLA
8	LES PASSERES
6	MAS ALMARIC
7	MAS EL CAMPS
3	MAS FONT DE NOGUERES
5	MAS GRAU
17	MAS MUSULL
16	MOLI DEL MAS ANDREU
1	ROVIROLES
14	SOT GRAN
260	TORRE NOVELLES
15	VALLMAJOR
10	VILARDELL

2 MEMÒRIA AMBIENTAL

2.1. LEGISLACIÓ AMBIENTAL

En l'anàlisi ambiental del pla cal fer una sèrie de consideracions respecte les seves possibles afectacions ambientals, ja que alguns elements del Catàleg s'emplacen dins o prop d'hàbitats d'interès comunitari, distribuïts per tot el terme municipal, tan prioritaris com no prioritaris, d'acord amb la directiva 92/43/CE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestre. Aquesta directiva també estableix que s'hauran d'adoptar les mesures correctores adients per protegir i conservar aquests hàbitats.

A més, en l'apartat 3 de l'article 6 de la esmentada Directiva 92/43/CEE relativa a la «Conservació dels hàbitats naturals i dels hàbitats d'espècies» aplicable a la Xarxa Natura 2000 imposa que:

«Cualquier plan o proyecto que, sin tener relación directa con la gestión del lugar o sin ser necesario para la misma, pueda afectar de forma apreciable a los citados lugares, ya sea individualmente o en combinación con otros planes y proyectos, se someterá a una adecuada evaluación de sus repercusiones en el lugar, teniendo en cuenta los objetivos de conservación de dicho lugar. A la vista de las conclusiones de la evaluación de las repercusiones en el lugar y supeditado a lo dispuesto en el apartado 4, las autoridades nacionales competentes sólo se declararán de acuerdo con dicho plan o proyecto tras haberse asegurado que no causará perjuicio a la integridad del lugar en cuestión y, si procede, tras haberlo sometido a información pública.»

Tal como interpreta la propia directiva, “la probabilidad de efecto apreciable puede referirse no sólo a planes o proyectos situados dentro de un espacio protegido, sino también a planes o proyectos fuera de un lugar”.

L'Acord del Govern de Catalunya GOV/112/2006, de 5 de setembre, que estableix la protecció de la Xarxa Natura 2000 per als llocs d'interès comunitari, estableix les directrius generals que han de regir la gestió i conservació d'aquests espais, en transposició de la Directiva 92/43/CEE esmentada i determina, en l'apartat II.5.1:

“Tots els projectes, plans o programes que puguin afectar de forma apreciable els espais de la Xarxa Natura 2000 s'han de sotmetre a una adequada avaluació de les seves repercussions en l'espai i tenint en compte els objectius de conservació definits al punt tercer. Només s'autoritzaran en el cas que s'asseguri que no causarà perjudici a la integritat de l'espai en qüestió o que demostrin la seva compatibilitat amb els valors naturals de l'espai.” (...)

“En el cas que en aquest espai hi hagi un hàbitat o una espècie prioritari, es podran autoritzar per raons de salut humana, seguretat pública o beneficis ambientals de primordial importància. En el cas d'altres raons imperioses d'interès públic caldrà consultar prèviament a la Comissió Europea.”

La Directiva 85/337/CEE, en l'apartat 1 del seu article 2, estableix que per tal de determinar els efectes derivats d'un Pla o Programa, cal considerar:

“el tamaño del proyecto, la generación de residuos, contaminación y otros inconvenientes, el riesgo de accidentes, el uso existente del suelo, la relativa abundancia, calidad y capacidad de regeneración de los recursos naturales del área, la capacidad de carga del medio natural, con especial atención a los espacios naturales y las áreas clasificadas o protegidas con arreglo a las Directivas 79/409/CEE y 92/43/CEE, la extensión del impacto potencial, su magnitud y complejidad, su probabilidad y su duración, frecuencia y reversibilidad”.

La protecció ambiental dels hàbitats naturals de flora i fauna silvestre (HNFFS), es reproduïx en cada fitxa del catàleg, si es dona el cas que la masia està afectada per aquesta protecció, i també es reflectirà en les fitxes de les masies que pel seu interès patrimonial, s'incloguin en el catàleg de protecció del patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic.

2.2 IDENTIFICACIÓ DELS FACTORS AMBIENTALS

LA SITUACIÓ GEOGRÀFICA

El municipi de Sant Vicenç de Torelló està situat a la part nord-est de la Comarca d'Osona, a la Vall del Ges, subcomarca amb personalitat pròpia que li dona tant el seu paisatge com el riu Ges, afluent del Ter, que vessa les seves aigües passat el nucli urbà de Torelló

El terme municipal ocupa una superfície de 6,576 km² (657,66 ha) i té una forma compacte, amb el nucli urbà situat al límit sud, a tocar el nucli urbà de Torelló, amb el que es connecta a través de la xarxa de vialitat.

Pràcticament tot el terme municipal està situat en la unitat geogràfica de La Plana de Vic, la resta, en poca superfície està assentada sobre les estivalacions de la serra de Milany, sobre Borgonyà i el sector nord-oest, amb un relleu particular, format per turons de pedra calcària (margues de la Plana de Vic), i camps de conreu amb terrenys de calç i argiles, amb una alçada d'uns 550 metres respecte al mar. El terme municipal és travessat pel curs dels torrents i rieres, que han modelat molt poc el territori, erosionant la superfície de la capa de terra vegetal, aflorant les margues que conformen les capes més profundes a la superfície originant els típics turons i margeres, en direcció al riu Ter que recull totes les escorrenties. Bàsicament la zona més plana és la que està ocupada per les masies, les activitats de conreu i les granges.

LES AIGÜES

Sant Vicenç de Torelló forma part de la regió hidrològica del Pirineu Oriental dins la conca del riu Ter. Les aigües de pluja es recullen en diferents torrents i rieres que vessen al riu Ter. Els torrents i rieres de petit cabdal, de règim estacional i tenen, en general, un recorregut d'oest a est.

Les aigües subterrànies estan pràcticament totes contaminades per l'afluència dels nitrats procedents dels purins de les granges de porcs i l'excés d'adob dels camps de conreu, presents al municipi o per la proximitats de les situades als municipis veïns.

LA VEGETACIÓ

El paisatge vegetal del municipi, des del punt de vista biogeogràfic, pertany a la regió submediterrània, zona de la regió euro-siberiana que fa la transició cap a la regió mediterrània. Per això hi conflueixen elements mediterranis i d'altres de típicament centreeuropeus, corresponents als boscos caducifolis secs.

Hi predominen, per tant, espècies que toleren bé els hiverns freds i els estius secs, amb plantes típicament mediterrànies als solells i plantes pròpies d'Europa a les obagues, afectades en tots els casos per la intervenció de l'home, per obrir zones de conreus o per introduir explotacions forestals de plantes foranes més rendibles.

Els arbres dominants són les rouredes de roure martinenc. A la vora dels cursos d'aigua, hi trobem verns i salzes, relativament solitaris o agrupats, però sense formar masses importants. Respecte els conreus, aquests són gairebé tots de secà, amb cereals d'hivern (blat, blat de moro naps i farratges), amb els marges ocupats per bardissars i fenassars, amb o sense coberta arbòria de roures, oms o acàcies, i alguna noguera. Cal destacar, en aquesta zona, algun roure de dimensions importants.

En el cas que les intervencions previstes per rehabilitar, reconstruir o ampliar els elements catalogats comportin l'afectació de vegetació arbòria en terrenys forestals de propietat privada, caldrà obtenir autorització prèvia de l'Administració forestals, d'acord amb el que s'estableix a la Llei 6/1988, forestal de Catalunya.

Per altra banda, cal mantenir lliure de vegetació seca l'entorn on es realitzi qualsevol activitat, com a mesura de protecció davant el risc d'incendi. Els propietaris prioritzaran aquestes mesures en aquelles masies del Catàleg en zones amb risc d'incendi elevat, esmentades o no a les fitxes corresponents.

LA FAUNA

La plana és el paisatge definidor també de la fauna. Els animals estan adaptats a les zones de conreu i, les zones arbrades aïllades estan habitats per mamífers de mida mitjana i petita, com el conill (abans molt abundant i ara en franca recessió per les pestes víriques), talps, ratolins de camp, musaranyes, etc. i els seus caçadors, com la mostela. Els rèptils més característics d'aquestes zones obertes són el llargardaix ocel·lat i la serp verda. Pel que fa als ocells, la guatlla (que nia als camps), el cruixidell, el bitxac i el mussol són els més comuns. A la tardor, els fringíl·lids aprofiten les llavors dels camps per alimentar-se. Els pardals, així com l'estornell (cada cop més abundant), estan a la vora de totes les masies i granges, especialment en les èpoques fredes.

El riu està habitats per diferents espècies de peixos, pràcticament tots al·lòctons (carpa, ablet, gardis i gardons, etc.), amb nombroses amfibis, com el gripau comú, la granota verda i la reineta. Aquests animals habiten, també, les basses de les masies i les rieres.

2.3. IDENTIFICACIÓ DELS EFECTES AMBIENTALS ALS FACTORS ESMENTATS

EL SISTEMA HIDROLÒGIC

Pel que fa al sistema hidrològic de Sant Vicenç de Torelló i en relació al Catàleg de masies i cases rurals cal remarcar que, aplicant la legislació vigent, es fa necessari protegir els espais amb afecció pel risc d'inundació, així com conservar i protegir el riu, torrents i les rieres estacionals, per les diferents funcions que realitzen i per la vegetació de ribera present en les seves lleres.

És important preservar aquestes zones de ribera, ja que serveixen d'element protector contra fortes avingudes i són hàbitats molt fèrtils i bons per a les aus, arribant a ser els hàbitats amb més diversitat d'aus d'Europa, amfibis i serps d'aigua, alhora que les seves arrels serveixen de refugi a les cries de les diferents espècies de invertebrats aquàtics i peixos.

Qualsevol pla o projecte que pugui afectar de forma apreciable les masies i els seus entorns ubicats en zones inundables, ja sigui individualment o en combinació amb altres plans i projectes, se sotmetrà a una avaluació de les seves repercussions en el lloc, tenint en compte els objectius de conservació d'aquest espai. A la vista de les conclusions de l'avaluació de les repercussions en el lloc, només es podrà ampliar, reconstruir o rehabilitar quan no existeixi perjudici pel lloc en qüestió, adoptant les mesures correctores adients per protegir i conservar aquests hàbitats.

Cal esmentar que el municipi de Sant Vicenç de Torelló es troba sota la designació de zona vulnerable en relació a la contaminació de nitrats procedents de les fonts agràries, d'acord amb el què estableix el Decret 283/1998, de 21 d'octubre.

Pel que fa referència a la possible afectació del bosc de ribera lligat als cursos fluvials, s'han detectat masies que son susceptibles de generar un impacte ecològic en aquest habitat (perquè es troben a menys de 100 metres del curs d'aigua) i per tant s'haurà de proposar mesures correctores.

Per tant, es fa palès que en aquests casos s'haurà d'anar en compte de no alterar les característiques físico-químiques de l'aigua i de no afectar en cap moment el bosc de ribera que forma un dels hàbitats més interessants del terme. Si es manté la vegetació i els paràmetres de l'aigua ja es garanteix la conservació del cicle de la vida, on aquest dos paràmetres ens fan d'indicadors de la qualitat ecològica de l'espai.

A més, d'acord amb els criteris tècnics aprovats pel Consell d'administració de l'Agència Catalana de l'aigua en sessió de 28 de juny de 2001 i modificats el 17 de juliol de 2003 i l'article 6 del Reglament de la Llei d'Urbanisme (Decret 305/2006 de 18 de juliol), es condicionaran les actuacions de transformació d'usos, restauració o remodelació i/o ampliació de les construccions actuals a l'adopció de mesures de protecció passives en front els riscos d'inundació, en especial pel que fa a les masies identificades.

Els documents urbanístics o projectuals que es redactin per a l'ampliació o consolidació de les diferents edificacions incloses en el catàleg i per l'execució d'obres dins la franja de 100 metres d'amplada al costat dels marges de les lleres, que constitueix la zona de policia del domini públic hidràulic, d'acord amb l'article 6 del text refós de la Llei d'aigües, i aprovat del RDL 1/2001 de 20 de juliol, es sotmetran a informe o autorització, respectivament, de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb els procediments administratius establert al Reglament del Domini Públic Hidràulic, aprovat pel decret 849/1986, d'11 d'abril, i la llei 3/1998, de 27 de febrer, de la Intervenció integral de l'Administració ambiental, l'atorgament de les autoritzacions i/o

les concessions administratives per l'ús de l'aigua, l'autorització o l'informe i la imposició dels límits dels abocaments d'aigües residuals al medi.

Arribats aquí, també és convenient comentar les pollancredes (*Populus* sp.) lligades als cursos d'aigua, per la presència d'algunes plantacions. El pollancre és el més comú exemple de plantacions comercials d'arbres sense estructura de bosc. Osona no és pas una comarca productora de pollancre, però sí que molts propietaris han plantat històricament pollancre en torrents i vora rieres, així com en àrees semi inundables o dins l'àrea d'influència de les lleres del Ter, i els seus afluents.

Encara que pugui semblar que aquestes plantacions no tenen cap importància ecològica, no és pas veritat, el fet de deixar estagues de pollancre mortes, o grans arbres en alguns indrets que no s'han tallat, afavoreix espècies d'ocells i insectes. És especialment important l'efecte d'aquestes plantacions sobre l'expansió del picot garser petit (*Dendrocopos minor*), ocells que ha colonitzat recentment (en els darrers deu anys), gairebé la meitat de Catalunya, habitant fonamentalment plantacions de pollancre i boscos de ribera. A Osona els propietaris no exploten gairebé gens les pollancredes, degut al baix preu de la fusta. Això ha fet que en mantinguessin més plantacions velles interessants pels picots. Tot i això, el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha publicat unes recomanacions per tallar plantacions de pollancre i afectar al mínim les poblacions de picots.

LES ZONES DE PROTECCIÓ D'HÀBITATS NATURALS DE FLORA I FAUNA SILVESTRE (HFNNS).

Com a mesures de protecció ambiental, aquests àmbits a protegir també consten al Catàleg de Protecció del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Paisatgístic. En aquest catàleg de masies i cases rurals només es reflecteixen les masies que tenen aquest grau de protecció, que són les següents :

Masies i cases rurals incloses al catàleg en zones:

- 6220 Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*). Hàbitat d'interès comunitari amb caràcter prioritari situat a 50 m. a l'est de l'edifici i a 115 m. al sud.
- 92A0 Albaredes, salzedes i altres boscos de ribera. Hàbitat d'interès comunitari situat des de darrere la casa a uns 70 m fins el riu, amb un marge de forta pendent.

2.4. CONSIDERACIONS A TENIR EN COMPTE PER LA REHABILITACIÓ DE LES MASIES I CASES RURALS EN ZONES DE PROTECCIÓ D'HÀBITATS NATURALS DE FLORA I FAUNA SILVESTRE (HFNNS).

En cas que les intervencions previstes, per rehabilitar o reconstruir els elements catalogats, comportin l'afectació de la vegetació arbòria amb tallada, requerirà l'autorització de l'administració forestal tal i com especifica l'article 58.2, apartat d) de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

Segons l'article 52.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, caldrà garantir la preservació dels hàbitats d'interès comunitari, evitant l'ocupació temporal durant qualsevol obra que es realitzi i, un cop executats els treballs, restaurant el sòl que hagi pogut veure's alterat, mantenint ordenat i net l'entorn de qualsevol residu i instal·lació innecessària.

Els residus d'enderroc, de la construcció i d'excavació que es generin en l'execució de les obres dels elements catalogats s'hauran de gestionar en instal·lacions autoritzades per l'agència de Residus de Catalunya i d'acord amb la normativa vigent en matèria de residus en especial el Reial Decret 105/2008 d'1 de febrer. Així mateix, la generació de residus durant la fase de funcionament haurà de tenir en compte el Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus.

Pel que fa a la contaminació atmosfèrica, per tal de minimitzar l'emissió de partícules sòlides en les obres que es puguin efectuar a les masies i cases rurals, donaran compliment a les mesures establertes en els articles 12,13,14 i 15 del Decret 152/2007, de 10 de juliol, d'aprovació del Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire als municipis declarats zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric mitjançant el decret 226/2006, de 23 de maig. A més, per tal de minimitzar la emissió de gasos amb efecte hivernacle així com per tal de fomentar la sostenibilitat i eco eficiència en les edificacions, caldrà donar compliment a les mesures establertes en el Decret 21/2006, de 14 de febrer , pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis així com en el Codi Tècnic de l'Edificació.

Qualsevol projecte en sòl no urbanitzable vinculat a elements catalogats haurà d'incorporar un estudi d'impacte i integració paisatgística amb els continguts mínims que fixa el Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desenvolupa la Llei 8/2008, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

En obres de rehabilitació de la masia, si està compresa en àrees d'interès faunístic i florístic, caldrà prendre les mesures oportunes per tal d'evitar l'afecció a aquelles espècies que han motivat aquesta delimitació

Sant Vicenç de Torelló , abril 2016

Els tècnics redactors

l'alcalde

FITXES MASIES I CASES RURALS